

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/98/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200699
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:8011200699.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu v právnej veci žalobcu: Peter Horvát, Kukoreliho 396/12, 094 31 Hanušovce nad Topľou, podnikajúci pod obchodným menom Peter HORVÁT - PEMON, IČO: 33 264 040, právne zastúpený JUDr. Milošom Kaščákom, advokátom M.R.Štefánika 171, Vranov nad Topľou, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného číslo: I/225/12998-67325/2011/997020-r zo dňa 28. júna 2011, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/123/2011-27 zo dňa 03. mája 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/123/2011-27 zo dňa 03. mája 2012 p o t v r d z u j e.
Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: I/225/12998-67325/2011/997020-r zo dňa 28. júna 2011 a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uvedeným rozhodnutím žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Vranov nad Topľou č. 744/230/8679/2011/Vár zo dňa 10.03.2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmu fyzických osôb za zdaňovacie obdobie rok 2007 v sume 15.403,80 €.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány oboch stupňov pri neuznaní daňových výdavkov a pri vyrubení rozdielu dane postupovali v súlade so zákonom č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, v znení neskorších predpisov, pretože žalobca nepreukázal, že tieto výdavky boli vynaložené na dosiahnutie zabezpečenie a udržanie príjmov. Daňovou kontrolou a vykonaným dokazovaním bola spochybnená vierohodnosť predložených dokladov a preto správca dane vylúčil žalobcovi z daňových výdavkov faktúry spoločnosti FIRST, s.r.o., Košice, ktorá mala vykonávať stavebné práce. Vzhľadom na zistenia správcu dane v súvislosti s daňovými dokladmi

spoločnosti FIRST, s.r.o., Košice a ďalších subjektov a spochybnením týchto výdavkov bolo povinnosťou žalobcu správcovi dane a najneskôr žalovanému v odvolacom konaní predložiť alebo navrhnúť také dôkazy, ktoré by tieto skutočnosti spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti preukázali. Žalobca takéto dôkazy nepredložil ani nenavrhol, preto neunesol dôkaznú povinnosť podmieňujúcu jeho neúspech v konaní. Daňové doklady predložené žalobcom neboli spôsobilé relevantným spôsobom preukázať, že spoločnosť FIRST, s.r.o., Košice vykonala pre neho práce uvedené na výdavkových pokladničných dokladoch. Aj keď bývalý konateľ tejto spoločnosti vo výpovedi uviedol, že vykonával práce pre žalobcu a fakturoval mu ich, nepredložil o tom žiaden dôkaz. Spoločnosť FIRST, s.r.o., predal a súčasný konateľ spoločnosti vo svojej výpovedi uviedol, že žiadne účtovné doklady mu pri predaji odovzdané neboli a tieto ani neprevzal. Naopak, dožiadaným daňovým úradom bolo zistené, že faktúry spoločnosti FIRST, s.r.o., uvedené v tabuľke č. 3-6 protokolu sa pod daným číslom a v uvedenej sume nenachádzajú ani v evidencii DPH žalobcu, ale sú vystavené pre iné daňové subjekty, ktoré vedú vo svojom účtovníctve dodávateľské faktúry za prepravné služby vystavené spoločnosťou FIRST, s.r.o., Košice a faktúry obsahujú dátum uskutočnenia prepravy, trasu a miesto prepravy, počet najazdených kilometrov, cenu za jednotku, DPH a celkovú cenu. Podobným spôsobom boli spochybnené aj ostatné faktúry uvedené v protokole, vystavené spoločnosťou FIRST, s.r.o., pre žalobcu a zároveň pre iné daňové subjekty.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch odvolania uviedol, že krajský súd zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že správcovi dane nepreukázal vykonanie prác spoločnosťou FIRST, s.r.o., aj keď v priebehu daňovej kontroly predložil ako jeden z dôkazov obchodnú zmluvu zo dňa 21.03.2007. Dožiadaným Daňovým úradom Košice IV. bol dňa 22.10.2010 vypočutý konateľ Igor Takáč, ktorý jednoznačne potvrdil, že jeho spoločnosť spolupracovala so mnou na vykonávaní rôznych stavebných prác, na základe toho boli vystavené faktúry, ktoré boli riadne zaúčtované v účtovníctve spoločnosti a splnené všetky daňové povinnosti. Správca dane počas daňového konania spochybnil hodnovernosť predložených faktúr a o ich nehodnovernosti mal svedčiť fakt, že na všetkých faktúrach firmy FIRST, s.r.o., Košice a na všetkých výdavkových pokladničných dokladoch daňovníka sa uvádza konverzný kurz eura, ktorý v roku 2007 nebol pre nikoho známy. Takéto tvrdenia nepovažujem za správne. Už v žalobe som uviedol, že konverzný kurz eura sa nachádza len na faktúrach a to z toho dôvodu, že v čase konania kontroly som nemal originály faktúr od spoločnosti FIRST, s.r.o.,. Po upozornení účtovníčky mi U. M. faktúry vytlačil z počítača, z nového programu, v ktorom už bol uvedený konverzný kurz. Na príjmových dokladoch sa konverzný kurz nenachádza a boli vyhotovované v reálnom čase. Pokiaľ sa na niektorých výdavkových pokladničných dokladoch nachádza konverzný kurz, tieto boli nanovo vyhotovené po oznámení o začatí kontroly na počítači, pretože v účtovníctve boli totiž niektoré výdavkové pokladničné doklady vypísané rukou a tieto účtovníčka vpísala do počítača.

V závere uviedol, že súd sa náležite nevyporiadal ani s ďalšou jeho námietkou, a to, že vo veci už rozhodovalo Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky a rozhodnutie zrušilo. V napadnutom dodatočnom platobnom výmere zo dňa 27.01.2010 bol vyrubený rozdiel dane v sume 12.359,39 €. V novom rozhodnutí je tento rozdiel vyšší a aj táto skutočnosť spochybňuje výsledok kontroly. Správca dane túto nezrovnalosť nevysvetlil.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok Krajského súdu v Prešove potvrdiť z dôvodu, že odvolacie námietky žalobcu sú v celom rozsahu totožné s námietkami žaloby a predtým odvolania proti dodatočnému platobnému výmeru. V tejto súvislosti poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a rozsudku krajského súdu, ktorých závery sú vecne správne, skutkovo a právne podložené. Zdôraznil, že finančné (daňové) orgány a krajský súd v odôvodneniach rozhodnutí jasne uviedli rozsah zistených skutočností, spôsob ich vyhodnotenia a rámec ustanovení dotknutých právnych predpisov, v zmysle ktorých rozhodovali. Aj napriek tomu žalobca opäť považuje svoje argumenty, ktoré pozostávajú iba z deklarovania vzniku daňového výdavku za správne bez toho, aby vecnú stránku (splnenie zákonných podmienok pre uznanie výdavku, ako výdavku daňového) skutkovo a právne podložil. K nevysporiadaniu sa s námietkou žaloby, ktorú v odvolaní popisuje, žalovaný poukazuje na stranu 10, štvrtý odsek rozsudku, kde sa krajský súd priklonil k dôvodom voči tejto námietke, uvedeným žalovaným v rozhodnutí o odvolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p., a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch, v znení účinnom od 01.05.2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 153 ods. 1, 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Poukazujúc na uvedené ustanovenia zákona odvolací súd na zdôraznenie uvádza:

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako ho podrobne popísal v odôvodnení rozsudku krajský súd, a z ktorého v stručnosti vyplýva, že Daňový úrad Vranov nad Topľou vykonal u daňového subjektu Peter Horvát, PEMON, Kukorelliho 396/12, 094 31 Hanušovce nad Topľou (žalobcu) opakovanú daňovú kontrolu na daň z príjmov fyzickej osoby podľa zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 595/2003 Z.z.“), za kontrolované zdaňovacie obdobie rok 2007. Na výzvu správcu dane zo dňa 04.01.2011, aby predložil dostupné dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení vo veci zaúčtovaných výdavkov na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov v súvislosti s prebiehajúcou opakovanou daňovou kontrolou dane z príjmov fyzických osôb za obdobie roka 2007 žalobca nereagoval a nepredložil žiadne dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. O výsledku zistenia z opakovanej daňovej kontroly správca dane vyhotovil protokol číslo: 744/320/4592/2011/Pal dňa 08.02.2011, ku ktorému sa žalobca písomne vyjadril dňa 28.02.2011 prostredníctvom svojho zástupcu, a v ktorom osobitne namietal časť protokolu týkajúcu sa obchodnej spoločnosti FIRST, s.r.o., ktorá mala pre neho vykonávať práce tak, ako je uvedené vo faktúrach na základe zmluvy, ktorú správcovi dane predložil. Následne bol dňa 03.03.2011 vypracovaný Dodatok č. 1 k protokolu. Protokol bol s daňovým subjektom (splnomocneným zástupcom) prerokovaný dňa 09.03.2011.

Na základe zistení z opakovanej daňovej kontroly Daňový úrad Vranov nad Topľou vydal dodatočný platobný výmer číslo: 744/230/8679/2011/Vár dňa 10.03.2011, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov fyzických osôb za zdaňovacie obdobie 2007 v sume 15.403.80 €.

Na základe podaného odvolania žalovaný napadnutým rozhodnutím číslo: I/225/12998-67325/2011/997020-r zo dňa 28.06.2011 dodatočný platobný výmer Daňového úradu Vranov nad Topľou potvrdil.

V odvolacom konaní bolo potrebné vyriešiť spornú otázku, či daňové doklady, dodávateľské faktúry, vystavené spoločnosťou FIRST, s.r.o., Košice, za vykonanie mechanizačno-stavebných prác a prenájom strojov v celkovej sume 1.774.374,-Sk a faktúry vystavené daňovým subjektom Y. I., F. v celkovej výške 482.715,13 Sk za pomocné práce, ktoré finančné orgány vylúčili žalobcovi z daňových výdavkov, a z ktorých si žalobca uplatnil výdavky na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, boli aj skutočne vykonané a žalobcovi dodané.

Zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“) v ustanovení § 2 upravuje základné zásady konania a v ustanovení § 29 dokazovanie.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotno-právnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon o správe daní a poplatkov obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie (§ 29 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb). Správca dane dbá, aby skutočností rozhodujúce pre určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov (§ 29 ods. 2). Ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočností rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide o najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane, a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisníc o miestnom zisťovaní a ohliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim (§ 29 ods. 4).

Daňový subjekt preukazuje skutočností, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočností, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom (§ 29 ods. 8).

Podľa § 2 ods. 1 písm. i/ zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 595/2003 Z.Z.“), na účely tohto zákona sa daňovým výdavkom rozumie výdavok (náklad) na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov preukázateľne vynaložený daňovníkom, zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka alebo zaevidovaný v evidencii daňovníka podľa § 6 ods. 11, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z. (v znení platnom v roku 2007), pri zisťovaní základu dane alebo daňovej straty sa vychádza u daňovníka účtujúceho v sústave jednoduchého účtovníctva alebo u daňovníka, ktorý vedie evidenciu podľa § 6 ods. 10 alebo ods. 11 z rozdielu medzi príjmami a výdavkami.

Výsledok hospodárenia alebo rozdiel medzi príjmami a výdavkami podľa odseku 1 pri zisťovaní základu dane sa zvýši o sumy, ktoré nemožno podľa tohto zákona zahrnúť do daňových výdavkov alebo ktoré boli do daňových výdavkov zahrnuté v nesprávnej výške (§ 17 ods. 2 písm. a/ zákona č. 595/2003 Z.z.).

V danej veci správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie dožiadaním, výsluchom zainteresovaných osôb a svedkov a ďalšími dôkazmi, ktoré vyhodnotil.

Týmto dokazovaním preukázal, že žalobcom predložené účtovné a daňové doklady sú nehodnoverné z toho titulu, že také isté doklady (zhodné aj číslovaním) boli firmou FIRST, s.r.o., Košice vystavené aj iným daňovým subjektom, u ktorých poskytnutie a dodanie fakturovaných služieb bolo spoľahlivo preukázané. Z toho dôvodu na základe týchto faktúr žalobcom uplatnené výdavky sú nepreukázateľné a nespĺňajú charakter daňových výdavkov. Aj keď bývalý konateľ firmy FIRST, s.r.o., Košice U. M. vo svojej výpovedi potvrdil tvrdenia žalobcu o vykonaní prác a o fakturácii, žiadnymi dôkazmi však svoju výpoveď nepodložil tak, ako ani žalobca, a naopak, inými zistenými dôkazmi sa preukázala jeho výpoveď ako nepravdivá.

Z výpovede ďalšieho vypočutého daňového subjektu Y. I., F., vyplýva, že Petra Horváta nepozná, nikdy s ním nebol v obchodnom vzťahu, faktúry nevystavil a podpisy na nich nie sú jeho. Zotrval na tom, že v roku 2007 nevykonával žiadnu podnikateľskú činnosť a nevystavil žiadnu faktúru, pretože sa na území Slovenskej republiky nezdržoval a poprel prevzatie finančných prostriedkov od žalobcu.

Pretože žalobca nepredložil konkrétne dôkazy, ktorými by vyvrátil tvrdenia údajného obchodného partnera a na výzvu správcu dane nereagoval, treba považovať námietku žalobcu v tomto smere za

neopodstatnenú.

Za neopodstatnenú vyhodnotil najvyšší súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa sumy vyrubeného rozdielu dane za rok 2007 opakovanou daňovou kontrolou, ktorá je vyššia ako zistená riadnou daňovou kontrolou a to z dôvodu, že jej výška bola daňovými (finančnými orgánmi) v ich rozhodnutiach dostatočne a zrozumiteľne odôvodnená.

Z informatívneho výpisu zo živnostenského registra zo dňa 18.02.2013 odvolací súd zistil, že žalobca vykonával do 01.02.2013 živnosť pod obchodným menom Peter HORVÁT - PEMON. Od 01.02.2013 do 31.01.2015 má tento podnikateľský subjekt pozastavenú činnosť.

Na podklade uvedených záverov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/123/2011-27 zo dňa 03. mája 2012 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p., § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keďže neboli zistené skutočnosti, ktoré by viedli k záveru, že by správca dane, či žalovaný vydali nezákonné rozhodnutie.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý v konaní nebol úspešný náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.